

ז'א"י

המיפלצת ששמה חוק לשון הרע שוב הרימה את ראשה המכוער. אולם בתדשים האחרונים היא הקדישה זמן רב לאיפוד. היא עברה ניהוח פלאסטי, סילסלה את שערתיה, והדביקה לעצמה ריסים מלאכותיים. עתה היא קמה ואומרת: "ראו, יש לי פרצוף חדש! האם אינני יפה?"

ואגודת העתונאים, שלא הצטיינה אף פעם ככוח לוחם כאשר היריב היה השלטון, מתפתה לקסמיה. באסיפה הכללית האחרונה היא קיבלה בכריכה את השינויים והתיקונים, וכמעט נתנה את הגושפנקה שלה לגוסס ה' מהוקן.

על כן הובה היא להפעיל שוב את פעמון האזעקה. הצעת חוק לשון הרע לא השתנה. זהו אותה הגברת — בשינוי האדרת. ליתר דיוק: אותה המיפלצת — לבושה במהלצת.

★ ★ ★

בסערת החיכוך הראשון על הצעת-החוק, בארץ ובעולם, נמשכה תשומת-הלב העיקרית לזועות הבולטות ביותר.

מה מציע עתה מר דוב יוסף? לסלק זה עות בולטות אלה, ולהשאיר על כנו את העוונות הבולטות פחות, אך המסוכנות הרבה יותר. כך יבואו המבקרים השטחיים על סיפוקם, לציבור יהיה נידמה כי הכל בא על תיקונו — והגרון לעריפת העוונות ימסר לידי הממשלה.

מה הבטיח מר יוסף לציבור העתונאים המאולפים? קודם כל: לבטל את הסעיף ב' הצעת-החוק שנועד להקנות לשופטים את הזכות לסגור עתון, אם נמצא פעמיים אשם על-פי החוק.

מר יוסף סבור, כנראה, כי זכרונו קצר. ואומנם, מסתבר כי לגבי רוב העוונות הוא צודק. כי מר יוסף עצמו הודיע, לפני שנה, שסעיף זה מיותר לגמרי. בחוק העתונות הקיים, שפורסם בימי הדיקטטורה של הנציב העליון הבריטי, כבר ישנם סעיפים המרשים לבית-המשפט ולשרהפנים לסגור כל עתון, כראות ציניהם. סעיפים אלה לא הופעלו מאז קום המדינה, כי שום שופט לא מצא לנכון להשתמש בהוראה קולוניאלית כזאת. גם הממשלה לא העזה להשתמש בה לעיני העולם.

מר יוסף מבטיח לנו, על כן, לבטל סעיף בחוק החדש, הקיים כבר בחוק הישן — אותו אין הוא מתכוון לבטל.

הבטחה שניה נוגעת לסעיף שנועד להעניש אנשים ישראלים המשמיצים את מדינת ישראל בחוץ-לארץ, כגון כתבי-חוץ. זהו שוחר גלוי הניתן לעתונות העולמית, מתוך תקווה שתהדל ממאבקה נגד החוק, אחרי ש"יעלם האיום הישיר עליה.

צעד מחזכם — אך מה הוא משנה לגבי החוק עצמו?

★ ★ ★

הסכנות האמיתיות, הטמונות בחוק, מוסתרות בסעיפים פחות מרציניים. הן כלולות, בין השאר, בסעיפים הבאים:

● הסעיף הקובע כי להבא לא יוכל ה' עורך הנאשם לטעון להגנתו כי דברי העתון היו אמת. האמת לא תהנה הגנה — אלא אם כן "הפירסום לא חרג מתחום הדרוש לטובת עניין ציבורי". רק עורך נועז מאוד יעז, אחרי קבלת סעיף זה, למתוח ביקורת כלשהי על פקיד ממשלתי. אם קרא למועל בשם "גנב" — מניין לו שביטוי זה לא חרג, לדעת השופט, מן התחום הצר שנקבע בחוק?

● הסעיף הקובע כי על הנאשם יהיה להוכיח לא רק כי דבריו היו אמת, וכי לא חרגו מתחום "טובת העניין הציבורי" — אלא שהיו בידיו כל ההוכחות לכך לפני הפירסום. במילים אחרות: העורך יפסיד כל משפט, אם לא יגלה את מקור האינפורמציה.

● הסעיף הקובע כי המשפט יהיה סודי. כלומר: גם אם הודע כי דברי העתון עליו נכונים לחלוטין, וכי עשה מעשים מזהמים, לא יצטרך לחשוש מפני הגשת משפט על הוצאת לשון-הרע. שום נזק לא ייגרם לו, אפילו יפסיד במשפט. אם יתגלו במשפט

עתון וכנסת

אני מסהר להניב על דבריהם של הקוראים ששון ורון (העולם הזה 1326), ספני ש'רדעתי טמונה בהם סכנה רבה לעתיד העולם הזה.

שני הקוראים תובעים, למעשה, כי עורכי העולם הזה יקדישו את מרצם לפעולה פוליטית. מר ששון מציע שיציגו את טעמיהם תם לכנסת, וכר רון תובע "אסיפות חונים וכיוצא בזה".

אני מניח שיימצאו די קוראים של העולם הזה שיספחו לבחור בעורך העולם הזה כנסת, ולא תהיה בעיה של אחווה-חסימה. אני מניח גם שהעורך יעזור להעלות את רמת הכנסת ולהכניס בה קצת חיים. אבל

מכירת סוף העונה

לא העלינו את המחירים כדי להוריד אותם לקראת מכירת סוף העונה.

על כל הסחורות המוכנות תקבל אצלנו הנחה ממשית של 20% מהמחירים שלא השתנו עוד מלפני הפיחות.

קיצוץ מחירים 20%

ת"א ירושלים-חיפה

הנדון:

בטחון

צפה לעתיד והבא בחשבון את כל האפשרויות הטמונות בו. כוונתנו לעתידך האישי — ועתיד משפחתך.

החשבת על האפשרות שיקרה לך, חס וחלילה אסון? כיצד יובטח עתידם הכלכלי של בני משפחתך במקרה כזה (שאנו מקווים שלא יתארע)?

בטח עצמך בבטוח חיים ח"ץ. הוא יהווה בסיס איתן לכלכלת משפחתך. ויותר מזה: הוא מהווה גם אפשרות טובה לחסכון כי ערך הכסף נשמר על-ידי הצמדה לאינדקס!

בחדש הבטוח פנה לסוכן הבטוח שלך!

חודש הביטוח - לעתיד בטוח